

Tot l'Alt Empordà era un foc

Tot indica que només s'han rescatat tres cossos

De moment encara no s'ha donat a conèixer la identitat dels quatre ocupants de l'avió sinistrat i la gendarmaria del Pertús tampoc no va aclarir del tot si havien rescatat els quatre cadàvers o només tres. És probable que el cos de l'ajudant encara no hagi estat localitzat. Els cossos del pilot, del copilot i del mecànic van ser trobats tots alhora perquè tots tres ocupaven la cabina de l'avió i anaven lligats a més amb el cinturó de seguretat.

Els bombers francesos van procedir a rescatar els cadàvers sense que les autoritats gironines tinguessin coneixement del fet. El jutge de Figueres, encarregat de l'aixecament dels cossos, es va assabentar que aquests havien estat traslladats al Pertús quan va arribar a la frontera francesa, després d'acudir al lloc on hi havia les restes de l'avió. Les autoritats franceses van explicar que els bombers havien aconseguit els cossos i que els havien traslladat a la gendarmaria del Pertús, i posteriorment al dipòsit.

L'hydroavió accidentat pertanyia al servei de seguretat civil de Marignane, però en caure a la banda catalana, l'aixecament dels cadàvers corresponia, per zona, al jutge de Figueres.

Narcís Bardalet, el forense, al lloc dels fets. Foto: Joan Castro.

LA JONQUERA (De la nostra redacció, per Tura Soler). — La nota més tràgica va ser la mort dels quatre ocupants d'un hydroavió francès que es va estavellar quan sobrevolava la zona de Requesens. El jutge de Figueres i el forense Narcís Bardalet es van traslladar al lloc del sinistre per procedir a l'aixecament dels cadàvers. Les restes de l'hydroavió calcinat van ser localitzades, però no van poder trobar el cos de cap dels quatre ocupants de l'hydroavió. L'equip que havia pujat a la muntanya de Requesens per rescatar els cossos va haver de sortir per França, perquè una gran línia de foc els va tallar el pas pel costat espanyol.

Inspeccionaren les restes de l'avió francès sinistrat, però no hi trobaren els cadàvers. Foto: Joan Castro.

Un avió francès es va estavellar i van morir-ne els quatre ocupants

Els francesos rescataren els cadàvers abans que els espanyols

L'operació de rescat dels cossos va començar a les vuit del vespre, quan el foc va premetre mínimament l'accés a la zona de Cantallops i Requesens. Un grup format per un cotxe de la Guàrdia Civil, un altre de la Policia Nacional, una ambulància i dos cotxes funeraris va començar a fer el difícil trajecte cap al lloc on se suposava que s'havia estavellat l'hydroavió. El forense de Figueres, Narcís Bardalet, i el jutge d'instrucció del jutjat número 2 de Figueres anaven també en la comitiva de rescat, per tal de realitzar la corresponent aixecament dels cadàvers. A l'hydroavió, hi anaven quatre persones: el pilot, el copilot, el mecànic i un ajudant.

La localització de l'hydroavió cremat va ser difícil, puix es va haver de travessar una zona completament cremada. Quilòmetres de camí voltats d'un assolat paisatge d'alzines sureres completament cremades per un foc que, avivat per la tramuntana, va consumir tot el bosc en pocs moments. A més a més, una altra línia de foc anava avançant perillosament pel llom

Unes instruccions sense cremar, redactades en francès, feren pensar que algú de l'altra banda de la frontera ja havia rescatat els cossos. Foto: Joan Castro.

de les muntanyes de Requesens i el vent continuava fumant amenaçadorament i canviat de direcció quan ja s'estava fent de nit.

Gairebé al cap d'una hora es va poder localitzar el lloc on hi havia les restes de l'avió sinis-

trat. El jutge i el forense de Figueres van comprovar, amb sorpresa, que els cossos dels ocupants no es trobaven allí i que havia estat obert un camí, possiblement per traslladar els cadàvers. Al costat de l'hydroavió només es va trobar les restes de dos paquets de benes i l'embol-

call de material sanitari, amb instruccions escrites en francès.

Mentre s'inspeccionava el lloc, la ràdio del cotxe de la Guàrdia Civil avisava que el camí de pujada havia estat completament tallat pel foc, que anava guanyant terreny per moments.

Sortosament, el camí que havien agafat per pujar no era tallat, sinó que arribava fins a la frontera. Després d'uns cinc quilòmetres de carretera molt dolenta i amb el foc molt a prop —en algunes ocasions arribava a menys de 10 metres de la carretera—, van arribar a la línia fronterera. Nombrosos camions de bombers ocupaven la zona per tal de controlar l'incendi en la banda francesa. Arribats en aquesta situació, els gendarmes van explicar que els cadàvers havien estat rescatats pels bombers francesos i que els havien traslladats a la gendarmaria del Pertús. Tres dels cadàvers van ser traslladats als dipòsits del Pertús i de moment no se sap exactament on es troba el cos de l'ajudant de l'hydroavió, que era l'únic que no anava dins de la cabina.

La col.laboració ciutadana fou total

GIRONA. — «La col.laboració ciutadana, exemplar en tot moment, i la de totes les forces d'ordre i entitats han estat la nota més destacada del greu incendi de l'Alt Empordà», afirmava Xavier Soy, a la una de la matinada. A aquesta hora hi treballaven encara 60 vehicles, provinents de Girona, Barcelona, Tarragona i Lleida.

Durant el dia, també van actuar a la zona incendiada dos helicòpters de la Generalitat i dos hydroavions, que van aconseguir dominar l'incendi de la zona de Galliners.

«La tasca fonamental dels bombers, anit, era la protecció de cases, tant les que es troben escampades com les

de poblacions o urbanitzacions», afegia el cap de Governació de la Generalitat a Girona. A la urbanització «Mas Fumats» de Roses es va cremar totalment una casa, una part d'una altra i el menjador d'una tercera. A Vilarnadal es van cremar totes les palleres i a Capmany, una casa que no era habitada.

També a la una de la matinada estaven tallades la N-II i l'autopista, des de la frontera. Durant tot el dia es van anar prenent les mesures adequades per tal d'evitar que hi hagués víctimes humanes. La tramuntana feia pràcticament impossible aturar el foc. Quan els bombers, temien l'arribada del foc a al-

gun mucli de població, s'avisava les autoritats locals perquè aconsellessin el tancament de portes i finestres de les cases i que la gent es reunís a la plaça, per si es feia necessària una ràpida evacuació dels habitants.

«És difícil preveure el que pot passar durant les properes hores», ens deia Xavier Soy, «ja que pràcticament tot depèn de la tramuntana».

Per la part de Roses, tot feia preveure que el foc s'aniria esmoreint; els problemes eren realment a la zona de Biure d'Empordà. Estava previst de treballar tota la nit en l'extinció, i a aquella hora de la matinada semblava que la tramuntana havia afluixat una mica.

A tot arreu la col.laboració ciutadana fou essencial i exemplar. Foto: Joan Castro.